

II.

Równocześnie podaje się do wiadomości na podstawie komunikatu Rządu Francuskiego, że zgodnie z art. 11 powyższego układu złożone zostały Rządowi Francuskiemu dokumenty ratyfikacyjne tegoż układu w imieniu Rządów niżej wymienionych Państw, — w datach następujących:

Szwecji	dnia 20 października 1937 r.
Norwegii	" 2 grudnia 1937 r.
Danii	" 2 marca 1938 r.
Finlandii	" 31 maja 1938 r.
Wielkiej Brytanii	" 8 sierpnia 1938 r.
Belgii	" 11 sierpnia 1938 r.

oraz że zgodnie z art. 1 pkt 2 powyższego układu, Komitet Wykonawczy Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa uchwalił w dniu 18 lipca 1938 r. dopuszczenie do tego układu Kanady i Maroka.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

561**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 18 października 1938 r.

o koncesjonowaniu przemysłu wyrobu gum jezdnych.

Na podstawie art. 12 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązek uzyskiwania koncesji (art. 8 prawa przemysłowego) rozciąga się na przemysł wyrobu gum jezdnych. Obowiązek ten dotyczy także tych przedsiębiorstw, które posiadając uprawnienie do wyrobu towarów gumowych nie wytwarzały dotychczas gum jezdnych objętych przepisami rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Przemysłem wyrobu gum jezdnych w rozumieniu rozporządzenia niniejszego jest wyrob opoń pneumatycznych i dętek samochodowych, samolotowych, motocyklowych oraz opoń pneumatycznych do pojazdów konnych.

§ 3. Koncesji udziela Minister Przemysłu i Handlu, który może to uprawnienie przekazać władzy przemysłowej wojewódzkiej.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

562**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 18 października 1938 r.

o zakazie używania francuskiej nazwy regionalnej „Roquefort” dla serów.

Na podstawie art. 4 ust. (3) ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 56, poz. 467) i w myśl postanowienia protokołu podpisania do artykułu 19 traktatu handlowego i nawigacyjnego pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Francuską z dnia 22 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 423) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Nie wolno oznaczać serów, nie pochodzących z Francji, a wytwarzanych lub znajdujących się w handlu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, regionalną nazwą pochodzenia „Roquefort”, chronioną prawnie we Francji.

(2) Zakaz używania francuskiej nazwy regionalnej „Roquefort” obowiązuje nawet wówczas, gdyby zaznaczone było prawdziwe po-

chodzenie serów lub gdyby nazwie towarzyszyły pewne określenia, że sery te nie są pochodzenia francuskiego lub że są serami tego „typu”, „rodzaju”, bądź na ten „sposób” wyrobianymi.

(3) Ochronie podlega francuska nazwa regionalna „Roquefort” zarówno w oryginalnej pisowni francuskiej jak w innej.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Sprawiedliwości oraz Przemysłu i Handlu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dni 30 od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*